

KALVÍN

2

„FAKE NEWS“

3

„ČI V NÁS NEHORELO
NAŠE SRDCE?“

4

ZÁZRAK NA ZELENÝ
ŠTVRTOK

5

KÁZEŇ Z ROKU 1978

6

POMÁHAJ NÁM, PANE

7

SVETOVÝ DEŇ
MODLTIEB 2022

„FAKE NEWS“

Ján Šoltés

KEĎ SA ŽENY VZDIALILI, NIEKTORÍ ZO STRÁŽE PRIŠLI DO MESTA A OZNÁMILI VEĽKŇAZOM VŠETKO, ČO SA STALO.

TÍ SA ZIŠLI SO STARŠÍMI A PO PORADE DALI VOJAKOM VEĽA PEŇAZÍ SO SLOVAMI: „HOVORTE: ‚V NOCI PRIŠLI JEHO UČENÍCI A UKRADLI HO, KÝM SME MY SPALI.‘

A KEBY SA TO DOPOČUL VLADÁR, MY HO PREHOVORÍME A ZARIADIME, ABY STE NEMALI ŤAŽKOSTI.“

VOJACI VZALI PENIAZE A UROBILI, AKO ICH POUČILI. A TIETO REČI SÚ ROZŠÍRENÉ MEDZI ŽIDMI AŽ DO DNEŠNÝCH DNÍ.

(MT 28, 11-15)

Milé sestry, milí bratia, s termínom “fake news” sa môžeme stretávať v posledných týždňoch v súvislosti s prebiehajúcim konfliktom na Ukrajine, no počuť sme ho mohli rovnako pomerne často i v posledných mesiacoch a rokoch. Tento anglický výraz sa používa na označenie falošných správ, propagandy, konšpiračných správ. Ich šírením sa zaoberajú rôzne internetové stránky, ľudia na sociálnych sieťach, dokonca aj rôzni politici, častokrát prekvapivo sa niektoré takéto správy dopočujeme aj od našich známych, či priateľov. Cieľom tvorcov falošných správ je ponúkať iné, alternatívne videnie udalostí, ktoré sa udiali, rozostriť pravdu tak, že potom už nikto nevie čomu a komu má vlastne veriť.

Hoci problém “fake news” považujeme za moderný, novodobý problém, o to viac nás prekvapí, že sa s niečím podobným môžeme stretnúť aj na stránkach Biblie.

Veľkňazi prichádzajú s alternatívnym vysvetlením toho, čo sa vlastne udialo. Očití svedkovia sú podplatení, umlčaní a starovekým éterom sa začína šíriť alternatívny príbeh. “Vzkriesený Ježiš? Ale kdeže... Vy tiež všetkému uveríte. Nebuďte ovce. Predsa jeho telo ukradli tí jeho kumpáni. Kameň, poskladané povoje, zjavenia anjelov... To všetko je len zinscenované divadlo” - napísal by na facebook obyvateľ starovekého Jeruzalema, ak by mal vtedy tú možnosť.

Ako sa brániť “fake news”? Dnes všetci experti radia: Overujte si zdroje článkov a informácií, ktoré čítate! Prekvapivo podobne sa k problematike stavajú evanjelisti i apoštol Pavel. Veď evanjeliá vznikajú práve preto, aby pravda o vzkriesení Ježiša nezapadla medzi “fake news”. Evanjelisti píšu: sme to my, kto sme s Ježišom chodili, sme to my, kto sme pre vieru v Jeho vzkriesenie trpeli. Naše životy sú dôkazom toho, čo sa stalo, my sme zdroje Pravdy o Veľkonočnom príbehu. Apoštol Pavel píše: “a že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim. Potom sa zjavil naraz viac

ako päťsto bratom, z ktorých väčšina doteraz žije, niektorí však pomreli. Potom sa zjavil Jakobovi a ďalej všetkým apoštolom. Nakoniec zo všetkých, ako nedonosnému, sa zjavil aj mne.” (1Kor 15, 5-8). Toto sú zdroje toho, čo je pravda. Sú tu očití svedkovia, opýtajte sa ich, mnohí pre túto pravdu trpeli, umierali, boli mučení...

My dnes sa ich priamo opýtať nemôžeme, delí nás takmer 2000 rokov. A predsa, napriek “fake news” pravda o vzkriesenom Kristovi rezonuje i dnes, mnohí sa totiž i dnes stretávajú so vzkrieseným Ježišom. Mnohí cítia Jeho prítomnosť, okúšajú Jeho pomoc, Jeho vedenie.

Milé sestry, milí bratia, prajem všetkým nám, aby Pravda v našich životoch bola tak jasná a viditeľná, že žiadne “fake news” tohto sveta ju nedokážu zatieniť, či rozmazať.

„ČI V NÁS NEHORELO NAŠE SRDCE?“

Erika Domonkošová

TU SI POVEDALI: „ČI NEHORELO NAŠE SRDCE, KEĎ SA S NAMI CESTOU ROZPRÁVAL A VYSVETĽOVAL NÁM PÍSMO?“

A EŠTE V TÚ HODINU VSTALI A VRÁTILI SA DO JERUZALEMA. TAM NAŠLI ZHROMAŽDENÝCH JEDENÁSTICH A OSTATNÝCH, ČO BOLI S NIMI.

TÍTO HOVORILI: „PÁN NAOZAJ VSTAL Z MŔTVYCH A UKÁZAL SA ŠIMONovi.“ AJ ONI POROZPRÁVALI, ČO SA IM CESTOU STALO A AKO HO SPOZNALI PRI LÁMANÍ CHLEBA.

(LK 24,32-35)

Milí bratia a milé sestry!
A opäť je tu Veľká noc. Tá nedeľa, kedy by sa mal každý radovať, lebo je prázdny kríž obťažkanými hriechmi, ale prázdny je aj hrob, odkiaľ vystúpil Ten, ktorý nám dáva závdavok, že aj my budeme môcť byť oslobodení od zväzujúcich plachiet a slobodne hlásať evanjelium.

Ale bolo to vždy a u každého tak? Dvaja učeníci schádzajú z Jeruzalema, kde ostatní učeníci zostali a sú smutní. Bratia a sestry! Títo učeníci nešli správnym smerom. Išli dole, do svojej dedinky, ktorá mohla byť od Jeruzalema vzdialená asi 11 km. Idú tam, lebo sú sklamaní. Nestretli sa so vzkrieseným Majstrom v Jeruzalema, a tak sa vyberú do bezpečia svojich domovov. Ale nezanevrelí Naňho, zhovárajú sa o tom, o tom, čo učil, ako sa správval. Bratia a sestry! Každý z nás máme svoje Emauzy, kam schádzame v časoch sklamania. Ale Pán Ježiš sa nás nevzdáva ani na týchto našich nesprávnych cestách. On sa k nám pridáva na našej ceste, hoci vie, že nie je správna. Aj k učeníkom sa pripojil a – akoby nič- sa ich pýta, o čom sa zhovárajú. A oni Mu vylejú svoju dušu, svoje nenaplnené očakávanie aj výčitku: „Vári si Ty jediný v Jeruzaleme, ktorý nevieš, čo sa tam stalo?“ A vyrozprávajú Mu udalosti posledných dní. „A my sme dúfali, že On vzkriesi Izrael.“ Áno, aj my sme takí. „a my sme dúfali...“ A ak to nejde podľa našich predstáv, ideme si dole, do našich Emauz.

Ale Ježiš ide s nami na ceste, ako išiel aj s učeníkmi. Až došli do Emauz. „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva.“ Akoby sa im predsa rozjasnieval zrak. A On súhlasí. Stoluje s nimi. Podáva im chlieb a v lámanom chlebe Ho spoznávajú. On im však mizne pred očí. A vtedy spoznajú aj svoje určenie: Byť svedkami. Ešte v ten večer sa vracajú do Jeruzalema, do spoločenstva učeníkov, aby im vyrozprávali, koho stretli. Cestou si ešte vravia: „Či sa naše srdce v nás nerozhorelo, keď nám podával chlieb?“

Milí bratia a milé sestry! Kam sa vyberieme po tohtoročnej Veľkej noci? Sklamaní, do našich známych Emáuz, alebo ako ľudia horiacich sŕdc do spoločenstva učeníkov, do Jeruzalema. Rozhodnime sa! V Emauzoch nás čaká smútok a beznádej, v Jeruzaleme radosť a pokoj.

Amen.

Modlitba:

Vzkriesený Kriste! Ďakujeme, že ty poznáš našu beznádej, smútok, nedôveru i nedostatok trepezlivosti. Odpusť, že schádzame dole, do našich Emauz. Ale ďakujeme, že Ty sa nás nevzdávaš ani na týchto našich pomýlených cestách. Pripoj sa k nám, daj sa nám poznať v lámanom chlebe a urob nás tými, akými si nás stvoril – Tvojimi svedkami. Nech horí naše srdce nielen počas Veľkej noci, ale počas celého roka.

Amen.

ZÁZRAK NA ZELENÝ ŠTVRTOK

Veronika Savková

**NECH JE POŽEHNANÝ BOH A OTEC NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA,
OTEC MILOSRDENSTVA A BOH VŠETKEJ ÚTECHY, KTORÝ NÁS POTEŠUJE
V KAŽDOM NAŠOM SÚŽENÍ,
ABY SME AJ MY MOHLI POTEŠOVAŤ TÝCH, ČO SÚ V AKOMKOĽVEK SÚŽENÍ,
A TO ÚTECHOU, KTOROU AJ NÁS BOH POTEŠIL.**

(2KOR 1, 3-4)

Nedávno sme na hodine slovenčiny mali tému rozprávanie. Žiaci si mali zaspomínať na nejaký nevšedný deň, ktorý zažili a tento deň opísať vo svojom vlastnom rozprávaní. Zvyčajne sa im snažím ponúknuť príklad, akoby ich práca mala vyzeráť, ako si to asi predstavujem. Vtedy som sa zamyslela: „Aký nevšedný deň z môjho života by som im vyrozprávala ja?“ Zrazu sa mi jeden takýto deň v tento pôstny čas vynoril z hĺbky spomienok...

Bol zelený štvrtok. Ja som bola asi tretiačka v základnej škole. Pamätám si, že v ten deň bolo príjemne teplo a slnečno. Vždy, keď prichádzali veľké cirkevné sviatky, mamka – školená cukrárka, vypekala tak veľa, že by sa aj pol dediny najedlo. Aj tieto sviatky to mala v pláne, no chýbali jej suroviny. Tak ma poprosila, aby som išla do obchodu na veci, ktoré ešte nemala, dala mi zoznam a peniaze. Sadla som na bicykel, spolu so mnou išli na bicykloch aj moje dve mladšie sestry a ešte neželaný spoločník – náš pes Hektor. Hektor bol pouličná zmes, nohy krátke a tučné, nebol ani veľký, ani malinký, tak akurát. Srst' mal hnedej farby a bol to jeden z členov našej rodiny. My sme milovali jeho a on miloval nás.

A tak sme sa všetci štyria vybrali do dediny, nakúpili sme a išli domov. Ja som bola doma prvá, odovzdala som nákup a na mostíku pred brámkou som ešte čakala na Hektora a sestry, ktoré nechodili a nechodili. „Kde sú tak dlho?“ pomyslela som si. Na moju myšlienku mi vo chvíli odpovedal jeden chlapec, ktorý šiel na bicykli okolo a hovorí mi: „Asi vám auto zrazilo psa.“

Nemohla som uveriť tomu, čo mi povedal. Rýchlo som nasadla na bicykel a vrátila som sa do dediny. Na zákrute plakali moje sestry a na ceste ležal Hektor. Bolo po ňom. Bez známky života tam ležal stuhnutý kus zvery. Na to vyšiel ujo, ktorý tam býval, nabral ho na lopatu a hodil ho do priekopy pri ceste. Bol to strašný deň. Veď sme predsa

prišli o člena našej rodiny. Verného kamaráta. Deň sme preplakali a večer sme sa pobrali na „zelenoštvrtkové“ bohoslužby, vtedy ešte s pánom farárom Halásom. Nespomínam si na jeho vtedajšiu kázeň. Ale pamätám si jeden moment z tohto večera. Sedeli sme so sestrami na „koruši“ pri organe a bolo nám v ten večer veľmi príjemne v kostole. Viem, že som si vtedy povedala: „Veď v kostole to nie je až také strašné, je tu celkom sranda.“ A tak sme sa v dobrej nálade vybrali pomaly pešo domov, ešte aj večer bolo príjemne teplo a slnko stále svietilo.

Keď sme už boli pri našom dome, pozeráme sa a dobre sme si oči nevyočili. Pred brámkou ležal a čakal nás Hektor! Akoby vedel, že ani nie sme doma. „On žije! On žije! Stal sa zázrak! Zázrak na zelený štvrtok!“ kričali sme. Polovicu tela mal síce od čierneho blata z priekopy a kríval, ale to nevadilo. Veľmi sme sa tešili, že je stále medzi nami a na ďalší deň sme ho vykúpali, obskakovali a hladkali ho od rána do večera.

Prečo sa to stalo? Prečo som ako dieťa zažila zázrak znovuoživenia tvora, ktorého som milovala? A práve na zelený štvrtok? Náhoda? Nejaký symbol? Neviem. No jedno viem, že tento deň si navždy budem spájať s milosťou a láskou nášho Hospodina, a ako dieťa v tom čase, tak aj dnes po toľkých rokoch verím, že to bol Boží zásah.

KÁZEŇ Z ROKU 1978

Juraj Mikloš

AK SA VÁM NEPÁČI SLUŽIŤ HOSPODINU, VYVOĽTE SI DNES, KOMU CHCETE SLUŽIŤ, ČI BOHOM, KTORÝM SLUŽILI VAŠI OTCOVIA ZA VEĽRIEKOU, ALEBO BOHOM AMOREJCOV, V KRAJINE KTORÝCH BÝVATE.

JA VŠAK A MÔJ DOM BUDEME SLUŽIŤ HOSPODINU.“

(JOZ 24,15)

Milí bratia a sestry! Ako často počujeme slová Ježiša Krista v nedeľných kázňach alebo pri sviatočných príležitostiach, ktoré sa týkajú vernosti človeka. Veriť v Ježiša znamená urobiť zvláštnu vec. Neviditeľnú, nehmatateľnú, ale predsa potešiteľnú, uspokojivú a radostnú pre dušu človeka. Uveriť v Pána Ježiša je spásne pre jednotlivca a pre celý dom. Vieme, že tieto slová nie nadarmo boli povedané. Sú to slová napomenutia a povzbudenie pre každého, kto chce byť spasený. Ježiš vydáva svedectvo, že Jemu je daná všetka moc na nebi i na zemi. Už pred svojim odchodom na nebo povedal tie slová svojim učeníkom. Dal im príkaz chodiť a krstom činiť učeníkov zo všetkých národov. Je to krst v meno Otca, Syna i Svätého Ducha. Každý, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený. Pravda, že sú ľudia, ktorí neverili, neveria a nebudú veriť v Ježiša Krista. Platí tu výrok, že kto neuverí, bude zatratený. Veriaci človek vždy vo viere hľadá na Božieho Syna. Túži po Spasiteľovi hrišneho sveta. Aj dnes otvárame srdcia, aby prišiel a dal nám novú nádej. On daruje vykúpenie a záchranu života večného oddelených detí Božích. Otvára nám prameň Božej lásky a veľkej milosti. Čakať na Pána Ježiša znamená čakať na Boha, ktorý sa nám v Ňom zjavuje ako dobrotivý a starostlivý Otec. Schováva nás pod krídlami svojej milosti a koná pre našu záchranu a spasenie.

Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie. Čiňte pokánie a verte v evanjelium, napomína nás Ježiš. On prikazuje pokánie. Blahoslavení, ktorí tak činia. Keď príde Pán, nech nás nájde pripravených. Pán Ježiš, ktorý bol Pánom, stal sa služobníkom a tak postavil aj pred nás príklad slúžiacej lásky. Sme hotoví Jeho nasledovať? Úprimná pokora a láska sa prejavuje v službe Pánovi. Budme hotoví preukazovať vieru, lásku a nádej. Vydať počet z našej služby. Je mnoho takých ľudí, ktorých presvedčil príklad Ježišovho života, že On je skutočne ten, ktorý mal prísť. Hovoria k nám aj jeho zázraky a divy.

Ježišovými divmi sa množili nielen Jeho nasledovníci, ale i jeho nepriatelia. Tak vyvolal proti sebe nenávisť veľkňazov a farizejov. Oni zvolali proti Nemu vysokú radu a hovorili: „Ten človek robí mnohé divy medzi ľuďmi, ak ho necháme takto, všetci uveria v neho.“ Ježiš napríklad zázračne vrátil zrak slepému od narodenia. Farizeji namiesto obdivu si povolali uzdraveného a chceli ho prinútiť k zapretiu pravdy i Ježiša. Človek, ktorý prezrel s radosťou oslavoval Boha a hovoril: „Bol som slepý a teraz už vidím.“

Vo viere vidieť Ježiša je radosť pre každého jedného človeka. Vierou ho takto vidia blahoslavení, ktorí nevideli a predsa uverili. Toto povedal Ježiš Tomášovi a Tomáš s radosťou zvolal: „Pán môj a Boh môj!“ Dobre poznáme z evanjelia divy a zázraky Ježišove, ale i Jeho učenie o Božej milosti a láske. Budme dobrými nasledovníkmi Krista Pána, lebo najväčšie blahoslavenstvo je stať sa dobrým nasledovníkom Pána Ježiša Krista. Je pravda, že ak chceme byť dobrými nasledovníkmi Pána Ježiša Krista, musíme v Neho veriť. Veriť a vyznávať, že On je pre nás Kristus, Syn Boha živého. Musíme veriť i pravdám Jeho evanjelia.

Slová nášho textu sú pre nás veľmi jasné, aby sme pochopili aj novozákonné napomenutie, ktorým Ježiš napomína každého: „Ver a budeš spasený ty i dom tvoj.“ Tu je nutná potreba rozhodnutia komu slúžiť? Máme si už dnes vyvoliť, komu budeme slúžiť. Napríklad Józua so svojim domom chce slúžiť Hospodinovi. Starozákonný ľud zažil, že služba cudzím bohom bola falošná a zničujúca zároveň. Izrael sa musel nádejať len na Hospodina. On je pravý pomocník a ochranný štít. Hospodin je so mnou, čo mi môže urobiť človek? Nebudem sa báť zlého! Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako dúfať v človeka. Hospodin je veľmi milostivý a spravodlivý, ktorý sa zľutuje. Preto nech je požehnané meno Hospodinovo od teraz až na veky.

NÁVRATY

Pán Boh vo svojom zľutovaní sa sklonil do tohto hriešneho sveta vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Kto vyzná Pána Ježiš pred ľuďmi, toho On vyzná pred nebeským Otcom. Vyznávať Ježiša Krista a byť Jeho dobrým nasledovníkom znamená zanechať márnosti tohto sveta. Zabúdať na všetky poklady, ktoré sú nanič. Drahšie poklady máme v nebi, ktoré mol' a hrdza nezničí, ani zlodej neukradne. Naše svetlo pred ľuďmi musí svietiť, aby boli dobre viditeľné naše dobré skutky. Potom prichádza oslava nebeského Otca. Kto by chcel svoju dušu zachrániť bez Krista, stratí ju, ale kto by stratil svoju dušu pre Krista, ten ju zachráni.

Slovom Božím sme volaní k poznaniu Božej pravdy, že len v Ježišovi Kristovi je naše spasenie, vykúpenie i život večný. Človek žijúci z odpustenia svojich hriechov, nezatajuje ich pred Bohom ani pred spoločenstvom Jeho ľudu. To, čo prežíva jednotlivec, má prežiť i celé spoločenstvo Božej cirkvi. Viera je vždy spoločná všetkým, ktorí patria Bohu. Ľud kresťanský si vždy uvedomuje, že zachrániť ho môže len sám Ježiš Kristus, ktorý nás mení na nových ľudí. Tak získavame schopnosť šíriť okolo seba vieru, nádej, lásku, radosť a pokoj. Pokánie činiaci zbor sa tak stane soľou zeme a svetlom sveta, lebo bude žiť

v očakávaní Vykupiteľa. Prichádza posledná príležitosť a vyvrcholenie Božej milosti a lásky. Ježiš prichádza i k vlažnej cirkvi a pokorne klope na dvere ľudských srdc. Je hotový priniesť svoje požehnanie a pokoj. Kristus sľubuje svoju prítomnosť tomu, kto počuje Jeho hlas a otvorí Mu. Nezatvrdzuj svoje srdce, keď počuješ Jeho hlas a prijmi Ho a slúž Mu vo vernosti, teraz i na veky. Amen.

Modlitba

Bože Otče náš nebeský! Oslavujeme Tvoje sväté meno, že si dal nám možnosť aj teraz čítať Tvoje sväté slovo. Ďakujeme Ti, že nás nenechávaš samotných v našom blúdení, ale prichádzaš i k nám ako Spasiteľ v svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Pane náš, prosíme Ťa vždy nás hľadať a volať, aby sme Ti otvorili svoje srdce. Uspôsob nás Duchom svojim, aby sme Ťa počuli a odstránili všetko, čo by nás od Teba delilo a prekážalo Tvojmu príchodu i k nám. Vojdi i do našich rodín, do zboru i cirkvi a obnovuj všetko prítomnosťou a mocou. Učín si nás svojimi nástrojmi, aby sme iných učili, svedčili a iným svietili. Tak nech šírimo radostnú zvesť o Tvojom kráľovstve. Požehnaj nás i slovo Tvoje. Amen.

JURAJ MIKLOŠ 30.1.1926 – 16.8.2010

PÔSOBIL AKO KAPLÁN V MICHALOVCIACH, FARÁR V LÚČKACH, SOBRANCIACH A V IŇAČOVCIACH, BOL SENIORM.

BÁSEŇ

Zuzana Janošová

POMÁHAJ NÁM, PANE

Pomáhaj nám, Pane
vo viere pevne stáť,
plášťom Tvojej pravdy
daj sa nám odievať.

Nechceme poklady,
striebro ani zlato,
ale živú vieru
dávaj nám bohato.

Sladké ľudské slová
horkými sa stanú,
vynechajúc pravdu
Tebou podávanú.

Radšej ku skromnosti
veď nás drahý Pane,
hľadajúc bohatstvo
Tebou ponúkané.

Srdcia bez závidi
láskou nám naplní
a korene zloby
navždy z nich vytrhni.

Pohliadni Pane na svet,
kde tnie, bodľač rastie
pomáhaj nám to preklenúť
nech lásku neprerastie.

Nedovoľ ani prekrúcať
a pohoršenie robiť,
daj svetlo do srdc každému
kto by v tomto chcel chodiť.

Pomáhaj Pane všetkým tým,
čo v službe Tebe stoja,
nech s nástrahami satana
pustia sa do boja.

Všetci teda prosme Pána
nech nám v tom pomáha
buď základom nášho života
nie ľudská návnada.

V takom boji pomáhaj,
nám drahý Pane náš,
nech majestát Tvoj vznáša sa
vysoko ponad nás.

My v tomto poznaní
kloníme zrak k zemi,
budeme Ti vďační
ak prisporíš viery.

SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB 2022

Juraj Gajdošoci

JA POZNÁM SVOJE ZÁMERY, KTORÉ MÁM S VAMI, ZNIE VÝROK HOSPODINA, SÚ TO ZÁMERY POKOJA, A NIE NEŠŤASTIA; DÁM VÁM BUDÚCNOSŤ A NÁDEJ. (JER 29,11)

Svetový deň modlitieb pripravili kresťanské ženy z Anglicka, Walesu a Severného Írska. Témou bola zvesť proroka Jeremiáša: „Dám vám budúcnosť a nádej.“ Je to zaslúbenie, ktoré sa zameriava na slobodu, odpustenie, spravodlivosť a Boží pokoj. Toto zaslúbenie je pre všetkých ľudí. Ako vtedy hovoril Hospodin, Boh Izraela, odvlečeným do Babylona, že majú nádej, tak to znie i nám dnes. Ľudia prišli o krajinu, ktorú im dal Boh. Boli zúfalí a mysleli na najhoršie. Prorocké slovo ich posilňuje a vlieva im vytrvalosť. Tam kde sú, musia žiť v nádeji. Nemajú počúvať falošných prorokov, lebo oni nie sú poslaní od Hospodina. Za čias Jeremiáša žili ľudia v exile. Zaslúbená zem bola preč. Podobne sa v materiáloch svetového dňa modlitieb spomínajú migranti, ktorí našli nový domov na Britských ostrovoch. Mnohí aj tam žijú v chudobe na periférii. Nemajú dost financí na bežný život, nemôžu si plniť svoje sny. Boh má však všetko vo svojej ruke. Nevzdáva sa nás. Počas stretnutia zneli modlitby a prosby za hladujúcich, zneužívaných, osamotených a rôzne izolovaných. Za vysídlených, ktorí žijú v obavách o seba a o svoje deti. Prosili sme Pána, aby vo svojom živote skoro pocítili Boží pokoj a silu na každý deň.

Za náš cirkevný zbor sa vydareného podujatia zúčastnili: Anna Tomašulová, Beáta Mattová, Tímea Sotáková, Lýdia Knežová a Jana Gajdošociová. Ďakujeme sestram za reprezentáciu zboru a za zapojenie sa do tradičného svetového dňa modlitieb, ktorý sa konal v Michalovciach. Miestom stretnutia dňa 5.3.2022 bol rímskokatolícky kostol Palottínov na Strážanoch. Vďaka Bohu za Jeho milostivý čas.

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

VDÁVA: REFORMOVANÁ KREŠŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE. REDAKČNÁ RADA: JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TIMEA SOTÁKOVÁ, ANNA MIKULOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE: A. SLÁDKOVIČA 7, 071 01 MICHALOVCE.

INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK

TLAČ: SCHMIT-PRESS, S. R. O., HVIEZDOSLAVOVA 26, 071 01 MICHALOVCE.

NEPREDAJNÉ

KALVÍNČEK

MÁRNOTRATNÝ SYN

Za Ježišom nechodili iba dobrí ľudia. Stretával sa aj s ľuďmi, od ktorých sa ostatní radšej držali ďalej. Farizejom sa to nepáčilo a sťažovali sa, že sa Ježiš stretáva s ľuďmi, s ktorými by sa stretávať nemal. A tak im jedného dňa vyrozprával jeden príbeh.

Jeden muž mal dvoch synov. Mladší syn ho požiadal, aby mu dal podiel z majetku, ktorý mu patrí. Otec teda rozdelil majetok. Po niekoľkých dňoch si mladší syn vzal všetko, odišiel z domova do cudziny a tam všetok svoj majetok ľahkomyselne utratil. Keď všetko premrhal a nezostali mu žiadne peniaze, v tej krajine nastal veľký hlad a on začal trpieť núdzu. Dostal prácu u jedného hospodára, ktorý ho poslal na pole pásť svine. Mal tak veľký hlad, že by zjedol aj tie struky, ktorými krmili svine, ale ani tie mu nikto nedal. Túžil sa vrátiť domov. Hovoril si, že je hlupák. Koľko sluhov jeho otca má chlieb navyše, viac než potrebuje a on tu umiera hladom. Rozhodol sa, že pôjde ku svojmu otcovi a povie mu, že ľutuje všetko, čo urobil, že zhrešil proti nebu aj proti nemu. Vedel, že si nezaslúži byť jeho syn. Dúfal, že ho otec prijme aspoň ako jedného zo svojich sluhov. Vydal sa teda na cestu domov.

Ešte bol ďaleko, keď ho zbadal otec. Vybehol mu naproti, objal ho a vybozkával ho. Syn mu povedal, že zhrešil proti nebu aj proti nemu a že nie je viac hoden volať sa jeho synom. Ale otec povedal sluhom, aby doniesli najkrajšie rúcho a obliekli mu ho. Rozkázal priniesť prsteň a dať mu ho na ruku a obuv na nohy. Zároveň dal priviesť vykŕmené teľa, zabiť ho a pripraviť k jedlu. Hodovali a radovali sa. Otec bol šťastný, lebo tvrdil, že jeho syn bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.

Keď sa starší syn vracal domov, počul hudbu a tanec, vyzvedal od jedného zo sluhov, čo sa stalo. Keď sa dozvedel, čo sa stalo, nahneval sa a nechcel vojsť do domu. Vyčítal otcovi, že on pre neho pracuje celé roky, nikdy neprestúpil žiaden jeho príkaz a predsa nikdy mu nedal ani kozliatko, aby pohostil svojich priateľov a teraz organizuje hostinu kvôli nepodarenému bratovi. Ale otec mu povedal, že on je s ním stále a všetko, čo patrí otcovi predsa patrí aj synovi, ale teraz sa môžu tešiť a radosť, pretože sa našiel syn a brat, ktorý bol stratený.

VIETE...

1. Komu sa nepáčilo, že sa Ježiš stretáva s hriešnymi ľuďmi?
2. Ktorý syn odišiel od otca s majetkom?
3. Aké zvieratá pásol na poli?
4. Čo by bol schopný zjesť, keď bol hladný?
5. Čo obliekol otec stratenému synovi, keď sa vrátil?
6. Aké zviera dal otec pripraviť k hostine?
7. Aké zviera by rád pripravil priateľom poslušný syn?
8. Ktorý Ježišov učeník ho zradil?
9. Ktorý deň v týždni bol Ježiš ukrižovaný?
10. Na ktorý deň vstal Ježiš z hrobu?

